

זמני השבת

לאופק מאנשעסטער יע"א
י"ג תשרי תשפ"ג

חדלקת הנרות: 6:10
שקיעה ליל שב"ק: 6:30

גן החמה: 7:24
מנחה קטנה: 4:11
שקיעה: 6:28
זמן ר"ת: 7:42

בעזרת ה' יתברך

חידושים נפלאים

ערב ט"ק פרי האזינו
תשפ"ג

על הפרשה

"האזינו השמים ואדברה וכו'. יערך כמטר לקחי וכו' (דברים ל"ב)". שְׁדוּלֵי יַכְנֹסוּ דְבַרֵי צְלוּנִיקָס. וְכַעֲשֵׂן שְׁפָרֵשׁ רִש"י שֶׁס לַעֲנִינוּ. וְהַפְעַס 'ב' שֶׁם ה' אֶקְרָא, כִּי אֶקְרָא וְהִתְפַּלֵּל בְּשֵׁם ה' וְהִעֲשֶׂה מִמְּסוּרֹת פְּסוּלֹת וְעַל-יָדֵי זֶה צְדוּלֵי יַעֲרַף כְּמִטֵּר לִקְחֵי תֹזֵל בְּטַל שִׁיתְקִימוּ וַיַּכְנֹסוּ דְבַרֵי צְלוּנִיקָס כְּמִטֵּר וְכַעֲשֵׂן וְתוֹכּוּ לְקִיס אֶת הַפּוּרָה, כִּי עַקֵּר קִיּוֹס הַפּוּרָה הוּא עַל-יָדֵי זֶה שְׁעוֹשֵׂין מִסּוּרֹת פְּסוּלֹת, כִּי כָל שִׁירַת הָאִזִּינוּ נִלְמְדָה כְּדִי לְזַכּוֹת בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים לְקִיס אֶת הַפּוּרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שֶׁס צְעִינוּ, וְיִאֲנְבִי הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר פְּנֵי וְכו' וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעו". כִּי שִׁירַת הָאִזִּינוּ זֶה צְחִינַת פְּסֻלָּה, שֶׁהוּא צְחִינַת שִׁירָה וְזִמְרָה, צְחִינַת עֲשָׂרָה מִיַּיִן נְגִינָה שְׂצָהָס יֶסֶד דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, סִפֵּר פְּהֻלִים, הֵינּוּ שְׁעַל-יָדֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת כָּל מִשָּׁה רַצְנוּ, עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, אֶת כָּל הַפּוּרָה צְחִינַת פְּסֻלָּה צְחִינַת שִׁירָה. וְעַל-יָדֵי זֶה הֵאִיר צִנּוּ הַקָּרָה הַזֹּאת לְזַכּוֹת וְלַעֲשׂוֹת מִמְּסוּרֹת פְּסוּלֹת, שְׁעַל-יָדֵי זֶה עַקֵּר קִיּוֹס הַפּוּרָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, צְחִינַת וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְכו', כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעו וכו'.

וְזֶה צְחִינַת שְׁהִיו קוֹרִין אֲנָשֵׁי הַמַּעֲמֵד פְּרִשַׁת הָאִזִּינוּ, כִּי הֵיא הַשִּׁירָה שֶׁהִצִּיט מִשָּׁה רַצְנוּ, שְׁעַל-יָדֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֹא תִשְׁכַּח הַפּוּרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שם ל"א) וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת וכו', שְׁאֲפִלוּ צְחִינַת הַהִסְתָּרָה צְחִינַת (שם) וְאִנְבִי הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר פְּהֻלָּה הַשִּׁירָה לְעַד, כִּי הַשִּׁירָה מְרַמֶּזֶת שְׁאֲפִלוּ אִם יִשְׁאַל רְחוּקִים ח"ו מֵאֵד מֵהַשֶּׁס יִסְבְּרֵךְ צְחִינַת הַהִסְתָּרָה, אָף-עַל-פִּי-כֵן הֵס קְרוּבִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עֲדִין נִמְלָאִים בְּהֵס אֲפִלוּ בְּהַפְּחוּתִים נִקְדוּת טוֹבוֹת. וְזֶה (שם ל"ב) כִּי חִלַּק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב וְכו' וְיִצְחָאָהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, שְׁאֲפִלוּ צְחִינַת מִדְבָּר וְכַתּוּב מוֹלְאִין חִלַּק ה' עִמּוֹ. עַל-כֵּן נִקְרָאת פְּרִשַׁת הָאִזִּינוּ שִׁירָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וְעִנְתָה הַשִּׁירָה, כִּי מִהַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁמוֹלְאִין צְחִינַת מִדְבָּר וְכַתּוּב וכו', מִזֶּה נִעֲשֶׂה שִׁירָה וְגוֹן, כִּי עַל-יָדֵי הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת ע"י נַעֲשֵׂין נְגוּנִים, צְחִי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי.

פתגמי קדישין

מרכזה"ק מהר"ן מבראסלב זלוק"ל

יש לכל אחד חכמה בבח, ובזה השכל לבד שיש לכל אחד בכח חכמתו, דחינו מה שיש לו מעצם בריאתו, מלבד מה שהשם יתברך מוסיף לתן חכמה לחימיו, בכח חכמתו לבד יכול גם-כן לעמד כנגד התאוות, ואפלו מי שכבר נמשך אחר תאוות עולם הזה ועבר מה שעבר, ונפגם שכלו ונחבלבל ונתמעט. אף-על-פי-כן, במעט מעט שכל הנשאר יכול גם-כן לעמד, ואפילו נקדח אחת מן השכל יכולה לעמד כנגד כל העולם עם התאוות, ובכל מקום שהוא יכולין להיות להתקרב אליו יתברך, ולעובדו יתברך באמת, וכנגד התאוות המטרידים את האדם, באמת אין נמצא שום תאוה כלל, כי אכילה ושתיה הוא הכרח לקיום הגוף, רק שצריכים להתנהג בהם בקדשה ובטהרה. שחת הרן סי' נ"א ספר הרבה מן האתרוג, ואמר שאין אנו יודעים כלל גדל יקרת מעלת מצות אתרוג, והרי אנו רואין שישראל מפזרים מן הרבה בשביל מצוה זו, יותר מעל שאר מצוות, ובדאי לא על חנם הוא, מסתמא מצוה זו הוא יקרה מאד מאד אשר אין לשער וכו' (תה, נ"ל דר"ל יותר מהא דא"ח סי' תרנ"ו). שם סי' קכ"ה

מאמרי מוסר והשקפה טהורה

בחנינת סכה. "צא מדירת קבע ושב בדירת ארעי", בחנינת "אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים". ואמר רבותינו זכרונם לברכה, זה שיודע לחדש בה דבר. וזה זוכין דיקא כשעושיין מתודות תפלות - שאז זוכין בודאי לחדש דבר בתפלתו בכל פעם, אבל בלא זה בתפלות הפשוטות על צרכי הגוף בודאי קשה לחדש דבר בכל פעם בתפלתו. כי סכה הוא בחנינת להקים סכת דוד הנופלת לזכות לסכת שלום, וכל זה על-ידי בחנינת תהלים שיוסד דוד, שהוא בחנינת כשעושים מתודות תפלות ששל-ידי זה עקר הקמת התפלה מנפילתה, שהיא בחנינת סכת דוד שנפלה בעונותינו הרבים בבחינת "כרם זלת אלו דברים העומדים ברומנו וכו', מאי ניהו תפלה" וכו'. כי תפלות אלו שעושיין מתודות עומדין ברומנו של עולם, כי נעשו מהם שעשועים שלא עלו עדין שעשועים כאלה לפני יתברך מימות עולם. וזה בחנינת סכת שלום, דחינו לעשות שלום גמור בין תורה לתפלה, שהם בחנינת זעיר אנפין ומלכות, ששם עקר היחוד והשלום, שזה נעשה כשעושיין מתורה תפלה, ושם בספה נכנסין כל השבעה רועים, שהם שרש השנים עשר שבטי י"ה, כי השנים עשר שבטים הם בחנינת שנים עשר גבולי אלכסון, בחנינת שנים עשר פשוטות, והם נמשכין משבע כפולות, מבחינת שבעת ימי הבנין כידוע, ועל-כן יש בשמות שנים עשר שבטים ארבעים ותשע אותיות, שבע פעמים שבע, כי שרשם שבע, בחנינת שבעה רועים, שהם בחנינת שבע כפולות, ועל-כן נכלל שבע בשבע, שהם ארבעים ותשע, בחנינת ארבעים ותשעה ימי הספירה, שהם כנגד ארבעים ותשע אותיות השבטים, שהם בחנינת ארבעים ותשעה שיערי תשובה, תהלים וכו'.

כי כל הימים טובים הם זכר ליציאת מצרים, שאז זכינו לקבל את התורה, על-ידי משה רבנו, עליו השלום. כמו שכתוב, "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה". כי עקר התכלית הוא תורה ותפלה שבשביל זה נברא כל אדם, וזה בחנינת "סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמר, כי זה כל האדם". את האלקים ירא, זה תפלה, שהוא בחנינת יראה, בחנינת יראה ה' היא תהלה, ואת מצותיו שמר זה תורה, וסיים, "כי זה כל האדם", כי זה עקר הקיום והחיות והתכלית של כל אדם אשר בשבילו נברא כל העולמות מראש ועד סוף, והכל בשביל התכלית הזו, שיוכה לעסק כל ימיו בתורה ותפלה, ומצוות ומעשים טובים. ל"ה, ה' ראש חודש ה', ט"ו, ל"ג

גדולת מעלת המבדיל על היין

סו"ט

אמר רבי יוחנן:

שְׁלֹשָׁה מְנוּחָלֵי הָעוֹלָם הֵבֵא.

הַדָּר בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל,

וְהַמְגִדֵּל בְּנֵיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה

וְהַמְבַדֵּיל עַל הַיַּיִן בְּמוֹצָאֵי־שַׁבָּת.

(פסחים קיג):

אמר רבי חייא בר אבא, אמר רבי יוחנן: כל המבדיל על היין במוצאי שבת הויין ליה בנים זכרים. ורבי יהושע אמר, שזוכה לבנים ראויים להוראה. (שבועות י"ח:).

א. סדר הבדלה יין בשמים נר הבדלה וסימנך יבנ"ה וצריך לזוהר שלא יהא הכוס פגום: הגה: ונהגו לומר קודם הבדלה שעושים בבית, הנה אל ישועתי וגו', כוס ישועות אשא וגו', ליהודים היתה אורה וגו', לסימן טוב.

ובשעת הבדלה יתנו עיניהם בכוס ובנר. ונהגים לשפוך מכוס של יין על הארץ קודם שסיים בורא פרי הגפן, כדי שלא יהיה הכוס פגום. וטעם השפיכה דאמרינן כל בית שלא נשפך בו יין כמים אין בו סימן ברכה, ועושים כן לסימן טוב בתחילת השבוע. גם שופכין מן הכוס לאחר הבדלה, ומכבים בו הנר, ורוחצים בו עיניו, משום חיבוב המצוה:

ב. ואין מבדילים על הפת. אבל על השכר מבדילים, אם הוא חמר מדינה. והוא הדין לשאר משקין, חוץ מן המים: משנ"ב: אם אין לו יין, ואם יש לו יין הוא קודם לכל המשקים [אור זרוע]. וחכמינו ז"ל הפליגו גם כן בגודל המצוה ואמרו: המבדיל על היין או שומע מאחרים שמבדילים הקדוש ברוך הוא קוראהו 'קדוש' ועושהו 'סגולה' שנאמר והייתם לי סגולה מכל העמים ואומר ואבדיל אתכם מן העמים (טור והוא מפרקי דר"א):

ג. חוץ מן המים - אף אם רוב שתית המדינה הוא מן המים, משום דלא חשיב.

ועל קווא"ס [קפה] ובארשט, מוכח מט"ז בסימן קפ"ב ואליהו רבה שם, דאף בשעת הדחק אין מברכים. דאף שההמונים שותים אותם מכל מקום לא חשיבי, וכמו מים הוא.

וואף דעת המגן אברהם שם וגו' דוקא גבי כוס ברכת המזון שאין בו חשש ברכה לבטלה, מה שאין כן בהבדלה. ובחיי אדם כתב דבשעת הדחק יש להבדיל על משקה קווא"ס, ולא ידעתי טעמו. וגו':

א"ח סי' רצ"ו סעי' א', וב', ומשנ"ב שם ס"ק ח', וסק"י. אכילה בסכה בליל יום טוב הראשון, חובה. (שם סי' תרל"ט סעי' ג').

סיפורי מעשיות של צדיקים

ליומא דהילולא של הצי"ע רבינו הגדול מהר"ן מברסלב זצוק"ל

• ה"י תשרי תקע"א •

בליל השני דראש-השנה האחרון בטרם הסתלקותו, בעת שהתגבר עליו החולאת מאד, ענה ואמר להאיש שעמד לפניו אז: הלא מן המיתה כבר אין אני מתירא כלל. ענה ואמר: הלא אף-על-פי-כן עשינו איזה דברים בעולם. (כלומר מה שתקן והחזיר בתשובה אלפים ורבבות נפשות. והן נשמות וכו') שעסק כמה שנים לתקנם, וכיוצא בזה שאר תיקונים עליונים ונוראים שתקן, וכמה תורות נוראות, ומעשיות נפלאות שגלה. וכיוצא בזה וכו').

ותפס אז איש אחד, וטפח לו בכתפיו, ואמר לו בזה הלשון: "אבךמיל, (פרוש כף ה'יה שם האיש שדבר עמו כי ה'יה שמו אברהם) מיר האבן זיך פארט עפיים גיטאהן אויף דער וועלט". אברהם, מפל מקום משהו עשינו בזה העולם. והבן:

חיי מהר"ן סימן רכ"ב

גם פשיצא מהעיר ברסלב לקהלת אומאן, שהיה סמוך מאד להסתלקותו, כמו חצי שנה, וכבר זכה למעלה עליונה וכו' כמבאר כבר, גם שם היה לו התבודדות הרבה מאד.

ופעם אחד נכנס הבעל הבית שדר רבנו ז"ל אצלו בשכנות שם באומאן, ושם היה לרבנו ז"ל חדר מיוחד, שהיה להבעל הבית תפיסת יד בו, ונכנס הבעל הבית פתאם לאותו החדר, ומצא את רבנו ז"ל שהיה שוכב בפשוט ידים ורגלים על הארץ, אף על פי שהיה אז חלוש מאד מאד, בלי שעור, אשר חיותו היה בנס, וכמעט שנגוע בכל עת, אף על פי כן לא עזב דרכו הטוב על פי פשיטות, עד השעה האחרונה שנסתלק למעלה למעלה בשלום, אשרי לו:

שיחות הר"ן סימן קס"ד

ופעם אחת ספר עם אחד וכו', וזה האיש אמר לו: מי יוכל לבוא לזה לזכות למדרגתכם, כי יש לכם נשמה גבוהה מאד בודאי. והקפיד רבנו ז"ל מאד על זה, ואמר: זהו החסרון שלכם, שנדמה לכם שעקר גדלת והשגת הצדיקים הגבוהים, הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם. כי באמת לא כן הדבר, רק כל אחד ואחד יוכל לזכות לבוא למדרגתו, להיות כמוני ממש, כי העקר תלוי רק ביגיעות ועבודות באמת. וכן שמעתי גם פן כדברים האלה מפיו הקדוש כמה פעמים, שהעקר תלוי רק ביגיעות ועבודות וכו':

שיחות הר"ן סימן קס"ה

לקוראינו היקרים וכל בית ישראל חג כשר ושמח

בכל עניני הנלווין, להארות והערות לתרוסה, לחיזוק עידוד והפצה, ניתן להתקשר 0744-20-880-17

אוצר הסגולות מספרים הקדושים

הסתכלות על **אתרוג** הוא רפואה לכאז עינים:

ל'כו ל'חמו ב'לחמי ו'שתו ראשי-תבות לולב, "ביין" עם האותיות - גימטריא ראשי-תבות של אתרוג ה'דס ע'רבה "מסכת"י זה בחינת סוכות. על-ידי מצות נטילת ד' מינים ועל-ידי סכה - אדם זוכה לאכילה ושתיה ומלבושים, וגם לחיות הנשמה: על-ידי סכה זוכה למלבושים, בחינת "בשומי ענן לבוש": על-ידי ערבי נחל זוכה לשתיה, על-ידי הדם זוכה לחיות הנשמה, ועל-ידי לולב אתרוג זוכה לאכילה, וגו'. ס"ה, אכילה ח"ב, י"ג.